

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сѣдебни по 1 лв. на дума:
тѣрг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

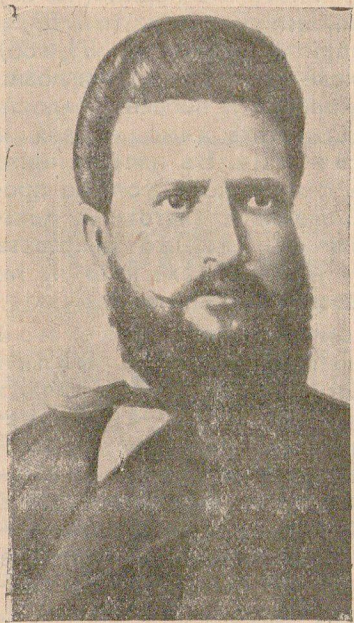
Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ нивотъ.

Редактира комитетъ

БОТЙОВЪ И СЛИВЕНЦИ

Годишнината на Ботйова ми напомня годишнината на равноапостолитъ: — единъ и сѣщъ и вѣчно повтарящъ се изразъ на преклонение отъ страна на цѣль народъ. Пораствалъ веднажъ въ съзнанието ни до степенъта на великанъ, ние призоваваме образа му веднажъ въ годината, за да изразимъ предъ него една спонтанна благодарностъ къмъ великото му дѣло. Но за сливенци тоя споменъ има много по ярки форми. Града Сливенъ и областъта му сѣ създатели на великани не по малки отъ фигурата на Ботйова и не помалозначущи приносници въ духовната ни съкровищница. Спомена за Ботйова буди у сливенци спомена за Раковски, за Хаджи Димитра, за Стоилъ войвода, за Панайота Хитовъ, за Чинтулова и за редъ още грамадни фигури отъ възраждането. Ето защо за сливенци тая годишнина като оживѣва образа на Ботйова, буди и редъ още образи близки на сливенскитъ балкани и род-

ни на всѣки гражданинъ и селянинъ отъ тая областъ. Всѣко кѣтче отъ сливенскитъ балкани съдържа по една легенда за величието на българския духъ, всѣка шубрачка шепне хилядитъ тайни страдания, които сѣ преживени, както отъ нещастната рая, така и отъ ония, които сѣ чъртали плановете за мжстъ и освобождение. Живѣли така близо съ копнежитъ на водачитъ

отъ възраждането, кѣпали душитъ си отъ детинство всрѣдъ море отъ легенди, приказки, спомени и пѣсни, сливенци посрѣщатъ деньтъ на Ботйова като день, въ който възкрѣсватъ голѣмитъ сливенски чеда окрасили съ ореола на величието историята на своя народъ, —като день, въ който Сливена засиява съ заслугата си на кандило въ историята на освободителнитъ ни борби. Ето защо, ако българския народъ трѣбва да преклони глава предъ ликътъ на Ботйова въ днешния день, ако всичко мислящо на българската земя не трѣбва да скрие гордостъта си, че Ботйовъ е дете на българска майка, сливенци нека почувствуватъ дваждъ по-силно тая гордостъ, защото заедно съ Ботйова предъ тѣхъ оживѣватъ тѣхни дѣди и прадеди скѣпи на сливенската прѣстъ и свѣтли за българската свобода.

Добри Немировъ

Константинъ Илиевъ--адвокатъ
нѣма да приема на именния си день
3 юний, понедѣльникъ.

Коста Н. Евровъ
нѣма да приема на именния си день
3 юний, понедѣльникъ.

родъ, нашето национално стопанство, цѣлостния, трудолюбивъ, скроменъ и търпеливъ български народъ е обрналъ очитъ си къмъ своитъ първи синове и очаква отъ тѣхъ надежда и възможни облекчения. Не думи, изявления, комисии, министерски промѣни и вътрешно-политическы игри сѣ нуждни днесъ за българския производител. Отъ тѣхъ той не се интересува. Отрече ги. И не мисли вече да ги пожелае. Днесъ българския земеделецъ, скотовъдецъ, лозаръ, занаятчия очаква деня, когато ще получи срещу своя честенъ трудъ толкова, колкото е справедливо, за да живѣе скроменъ и поносимъ животъ. Не може трудътъ на цѣло семейство да бѣде недостатъченъ за набавяне на най-необходимитъ за животъ продукти. Върху такава социално стопанска основа не може да се крепи здрава и творческа държавя. Дѣлѣ е на всички, които държатъ управлението на страната въ своитъ рѣце, да разбератъ, че въ разрешението на този въпросъ, е сѣдбата на българския народъ.

ТУКЪ И ТАМЪ

Случайността преди нѣколко дни ме отведе въ Пловдивъ. Широки, чисти, павирани улици прорѣзватъ града на длъжъ и на ширъ. Може би изобилието на камъкъ, нуженъ за целъта, е първото условие—града да се павира. Но все пакъ имало е инициатива отъ кметъ, отъ общински съветъ, за да се постигне това. Градътъ е почти благоустроенъ. Покачихъ се по каменото чело на Тетето И тукъ пѣтекитъ наслани съ камъни. Много грудъ, много прѣстъ на грѣбъ е изнасяна, за да се създаде условие за градинки и растителностъ Тукъ сѣ цѣтисти кѣтчета, които рѣдко другаде биха се намѣрили. Буйната чешма на върха ме изненада. Гледамъ, всхичавамъ се и не вѣрвамъ. Съдамъ на близката скамейка. Подъ менъ, предъ менъ е Пловдивъ, потопенъ въ топлинъ лжи на пролѣтъта — и неволно спомнямъ за родния градъ—за обезлесенитъ ридове на Синитъ планини и за обезводненитъ голѣми извори, славата на които нѣкога се е разнасяла до Одринъ, до Казанлъкъ — до Преславъ, а на изтокъ до пѣнливитъ немирни води на Черно море. Тукъ въ Пловдивъ посаждатъ, водоснабдяватъ—а тамъ въ Сливенъ —оскѣдната растителностъ посѣе на отъ невидима рѣка, израсла съ мжка между камънитъ на Синитъ планини, е изсѣчена, като ненуждна—а изворитъ лишени отъ растителностъ—пресъхватъ единъ следъ другъ. Тукъ водоснабдяватъ — тамъ обезводняватъ. Посетихъ градината. Горостъта на Пловдивъ. Буйна растителностъ, изобилна сѣнка и прохлада. Изобилие на вода и китни градинки, изпълнени съ

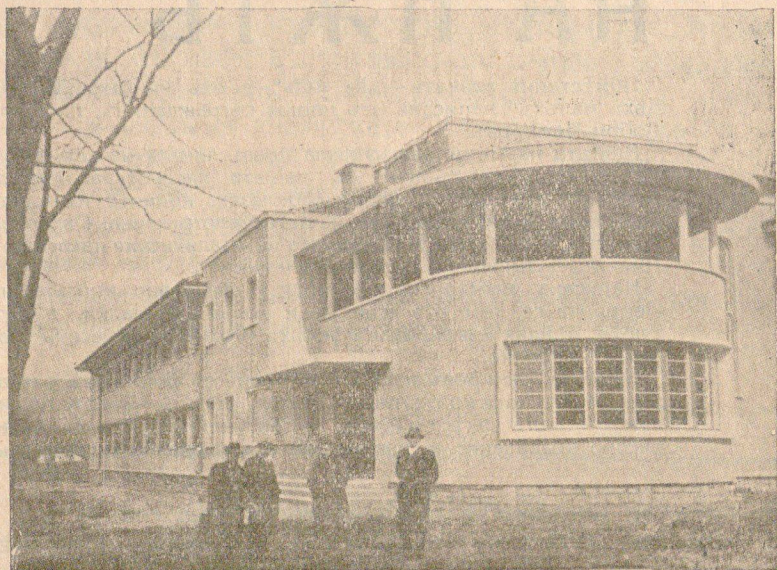
свежи цвѣтя. Изобилни сѣ и скамейкитъ, но тѣ макаръ и не стабилни, не се разнасятъ отъ публиката — по разни посоки, както тия въ градската ни градина. Потърсихъ изъ тая приказна градина футболното игрище—ненамѣрихъ го. Изглежда, че въ това отношение Пловдивската община е останала надире. Чудно ми е, какъ до сега не е унищоженъ нѣкой кѣтъ отъ градината, за да се създаде игрище. Да се изсѣче растителността, за да се създаде пустошъ за игра на младежъта! Както това стана въ градската ни градина, кѣдето ъ се огне най-хубавата висока частъ съ естествената си могила. Изсѣче се растителноста, срѣна се могилата издигната преди вѣкове—и се създаде игрище за футболитъ. Зеръ въ околността на Сливенъ липсватъ празни мѣста за подобни цели. Хубавъ е Пловдивъ. Приказна е градината му,—романтични сѣ улчикитъ му — красиви сѣ тепетата—които сѣ най-голѣмия даръ, който твореца е далъ на тоя край. Посетихъ и художествената изложба на южно българскитъ художници. Очаквахъ да видя красотата на Пловдивъ на тепетата, на улчикитъ му, на цвѣтята презъ очитъ на художника—пѣвецъ на красотата. Но това никѣде по платната не видѣхъ. Неволно си спомняхъ мисалъта исказана отъ Сервантесъ: добритъ художници разхубавяватъ природата, срѣднитъ я копиратъ, а лошитъ я обезобразяватъ. Далекото не е такъвъ Пловдивъ, не сѣ такава тепетата, улчикитъ му и цвѣтята му, както художникитъ сѣ ги представили. Г. Гюлмезовъ

КОГА?

Единъ отъ най-важнитъ въпроси за българския стопанинъ—земеделецъ, неразривно свързанъ съ всѣкидневния му животъ и поминѣкъ, това е отношението между покупната му способностъ и ценитъ на индустриалнитъ произведения. Голѣмо е значението на този въпросъ и за националното ни стопанство, въобще. За неговото равновесие, устойчивостъ и за степенъта на гражданската данѣчна податностъ. Може спокойно да се каже, че крайгѣлния камъкъ, върху който се крепи днешното кризисно състояние въ стопанско-финансовия ни и социаленъ животъ — това е голѣмото несъответствие между ценитъ на земеделскитъ и индустриални произведения. Едно ненормално, съ крайно лоши последици, състояние. Не малко години вече направляващитъ стопанския ни животъ правителствени срѣди и лица показватъ желание за възможната добра уредба на този въпросъ, което единствено би имъ осигурило удобна почва за държавническа и народополезна деятелностъ. Изхабени сѣ не малко добри во-

ли и възможности; казани сѣ не малко думи и пожелания. Но подобрене не е постигнато. Свика се нѣкаква комисия (тѣзи фамозни български комисии, общества и комитети!), която да проучва и да действа. Не знаемъ до кѣде сѣ стигнали нейнитъ проучвания и какво собствено проучава. Но фактъ е, че презъ изтичащата стопанска година, когато държавната власть изкуствено поддържаше сравнително добри цени на зърненитъ храни, българския земеделецъ бѣше зле поставенъ въ отношеня неговата доходностъ къмъ високитъ цени на индустриалнитъ произведения, необходими за всѣкидневния му животъ и поминѣкъ. Казвали сме и другъ пѣтъ отъ това мѣсто, че справедливото и всестранно разрешение на този въпросъ не е така лесно и не зависи само отъ добритъ желаниа и намѣрениа на българскитъ правителства. Но все пакъ, въ времента, въ които живѣемъ и когато стопанскитъ въпроси, съ тѣхнитъ социални последици и значение, сѣ първитъ, които трѣбва да погълнатъ волитъ и способноститъ на всѣки на-

Борбата на Сливенъ за областенъ сѣдъ е борба за подобрене поминѣка на бедствующитъ занаятчи.

Новия хотелъ при Сливенскитъ минерални бани

КАДЕТО И ДА СИ, ПОМНИ, ЧЕ У ТЕБЕ ТЕЧЕ СЛИВЕНСКА КРЪВЪ И ЧЕ СИ ДЛЪЖЕНЪ ДА РАБОТИШЪ ЗА СВОЯ РОДЕНЪ ГРАДЪ!

КОСВЕНИ ПОЛЗИ ОТЪ ГОРИТЪ

Стопански въпроси

Почти на всички е известно, че гората е една доходна култура, че горската растителност взема най-голямо участие за образуване, запазване и повишаване плодородието на почвата — спомага за развитието на земледелието.

Въ онѝзи мѝста, където нѝма горска растителност, която да закрепва почвата сь коренитѝ си, да спира буйнитѝ води, било отъ валежитѝ, било отъ топящитѝ се снѝгове, наблюдаваме следната картина:

Водата се стича по урвитѝ, събира се въ барички, порои, влачи сь себе си камѝнаци, пѝсък, дървета и сь страшна сила, шумѝ и ревѝ, отнася всичко което е засѝто отъ земледѝлеца въ полето и по такѝвъ начинѝ въ мигѝ унищожаватѝ цѝлия му трудѝ, цѝлата реколта. Ето защо, сь унищожаването на горитѝ се нанасятѝ най-голямѝ и дълбоки рани на нашето земледѝлие.

Горитѝ влияятѝ на климата на дадена страна респ. влажността, топлината, привличатѝ дъждоветѝ. Тѝ сѝ регулатори и резервуари на нашитѝ изворни води. Тамѝ, където има хубави гори, тамѝ има студени и изобилни води!

Днесъ сѝщо така повече е отъ доказано, че горитѝ влияятѝ благотворно на човѝшкото здраве. При процеса асимилация, горската растителност, като приема въгледвуокиса и изпуска кислорода, можеме да смѝтаме, че горитѝ сѝ фабрика за кислородѝ, тѝ най-много спомагатѝ за пречистването на въздуха. Отъ ученитѝ е направено пресмѝтане, че едно църво, което съдържа около 2500 кгр. въглеродѝ, презъ цѝлия си животѝ трѝбва да прекара 125 милиона хектолитра. Такова грамадно количество, че човѝкѝ сь право би казалъ, че днешния запасѝ отъ кислородѝ се дължи на нѝкогашнитѝ обширни гори, които сѝ били сѝвсемѝ различни отъ днешнитѝ и които сѝ расли бързо и непрекъснато презъ цѝлата година. Знаеме сѝщо така, че животнитѝ приематѝ отъ въздуха О, както съедененѝ сь С, въ видѝ на въгл. киселина се издишватѝ и се връщатѝ въ растенията. Въ тази промѝна именно се крие едно отъ чудесата на природата — вечното кръгообращение!

Отъ това е ясно, че горитѝ доставятѝ нужното количество чистъ въздухѝ, нуженѝ за всѝка жива тварѝ.

Най здравия и чистъ въздухѝ се намира въ пространитѝ гори. А всѝки знае, че чистия въздухѝ е главния факторѝ за нашето здраве.

Какъ свободно се дишатѝ, при ясенѝ такѝвъ денѝ, всрѝдъ зелената борова гора! Какъ радостно бѝгаме презъ горѝщитѝ лѝтни дни, отъ прашнитѝ работилници, фабрики, магазини, канцеларии — навѝнъ на прохладенѝ прѝсенѝ въздухѝ въ гората! Тукѝ гърдитѝ се разширяватѝ, кръвта по свободно се движи, очитѝ и мислитѝ се избистрятѝ, тѝлото и душата добиватѝ нови сили за по-нататѝшна работа.

Горитѝ ни даватѝ и естетически наслади. Тѝ ни окриляватѝ, повдигатѝ духа ни. Въ гората всичко ни се вижда тайствено, божествено, смирено, тихо и разумно. Човѝшкото око бързо се насища на сивитѝ сгради, градския шумѝ на сивитѝ полета, пространнитѝ ниви и търси гората, където намира разнообразие и успокоение. Тукѝ разнообразнитѝ и разноцветнитѝ цѝвѝта, които сѝ чародейни природни хубавици, отморятѝ и успокояватѝ човѝшката душа.

Тамѝ великанитѝ — издигнати до небесата различни дървета, по-долу буйния пѝнливѝ потокѝ, а насрѝща меднитѝ звуци на сладкопойнитѝ наши приятели — колко хубаво е въ гората! Гората облагородяватѝ чувствата на човѝка, закрѝпватѝ характера и повдигатѝ духа му.

Жителитѝ на горскитѝ краища сѝ весели, жизнелюбни, бодри и здрави.

Балкана респ. гората ни роди най-борческитѝ духове: Раковски, Ботевѝ, Каравеловѝ.

Тя е душата на нашата поезия и се възпѝва въ нашитѝ народни пѝсни.

Само този, който следъ продължителна работа въ прашната стая презъ зимата излѝзе презъ ранна пролѝтъ всрѝдъ гората и бѝде лѝхнатѝ отъ утреника и приятнитѝ миризми на горскитѝ цѝвѝта, само той може да почувства наслада и вѝтрешно успокоение.

Но кой не е билъ, рано преди зори всрѝдъ гѝститѝ дѝбрави или вихрения шепотѝ на листата? Кой не е слушалъ сладката пѝсенѝ на славея, всрѝдъ величавия лесѝ? А прохладния зефирѝ що разнася своята свежестѝ? Тамѝ, гдето шуртятѝ буинитѝ поточета и се лѝчатѝ водитѝ на изворитѝ и синитѝ езера, тамѝ гдето въз-

Приветствената речъ на г-жа Тръпка къмъ Пращитѝ учителки

Преди 8 години напуснахъ Чехия — старото ми отечество, следъ 8 годишна музикална дейностъ при проф. Вахъ. Тукѝ въ Бѝлгари, въ новото ми отечество, донесохъ тѝгата по музиката, по хоровото пѝние, по простата чехска пѝсенѝ. Следихъ и чакахъ да дойде тукѝ при баята бѝлгари да чуемъ отново живата чехска пѝсенѝ. Благодаря Ви, колежки и сестри, че вие първи разнасяте по бѝлгарската земя чехската пѝсенѝ, и подавате рѝчка за осъществяване на всеславян. идея.

Благодаря ви, че посетихте Сливенѝ, стара и горда люлка на бѝлгарскитѝ революционери, на бѝлгарската култура и напредничавостъ. Не мога да изразя голѝмата радостъ на сливенци за вашето идване. Преди една година гостѝ на Сливенѝ бѝше Г-нѝ Шакѝ, който преди 55 години билъ класенѝ наставникѝ на първия абитуриентски випускѝ на Сливекската гимназия. Преди 55 години чехскитѝ учител, музикантѝ, инженерѝ сѝ помагали на освободената Бѝлгария да изгради своята култура. Славянинѝ на славянинѝ е помагалъ. Тѝй както преди много вѝкове Св. Кирилѝ и Методий сѝ помагали като проповѝдвали старославянската вѝра на чехскитѝ и моравски князе — да се освободятѝ отъ влиянието на своитѝ съседи. Така сѝ помагали въ миналото бѝлгаритѝ на чехитѝ и чехитѝ на бѝлгаритѝ.

Сега вие, драги сестри, като обикаляте Бѝлгария, ще видите бѝлгарина и ще познаете неговата природна благородност, искреност, отворенѝ характерѝ и неговата безгранична славянска гостоприемност. Всичко това важи и за бѝлгарката. Тя е не само пазителка на старитѝ и хубави славянски обичаи, но тя сѝ своята интелигентностъ дори стои наравно сь мъжѝтъ. Вие, които идете отъ златната славянска Прага, знаете много добре какъ нашитѝ бащи и дѝди сѝ ратували за всеславянската идея. Нека на свой редѝ и ние последваме тѝхния примѝръ. Нашиятѝ символѝ е липата. Нека славянската липа да расте, да се развива и подъ нейнитѝ клонове да се събератѝ всички славянски народи, тѝсно свързани за ползотворна братска работа. Наздарѝ!

духа лѝе своята ароматичностъ, тамѝ нѝма скука, нѝма мрачностъ въ човѝшката душа.

Обичайте и пазете горитѝ!
Зл. Лесовѝдѝ

Концертътъ на Люблянския учител. хорѝ

Макарѝ и уморени отъ дългото пѝтуване и изнесенитѝ вече нѝколко концерта въ София, Пловдивѝ, Ст. Загора, Казанлъкъ, Люблянскитѝ хористи се представиха на Сливенската сцена сь подобаваща на голѝмитѝ хорове дисциплина, преданостъ и вживѝване при изпълнението на програмата, въ която бѝха застъпени много трудни композиции отъ Тайчевѝч Марко, Мокрянецѝ, Лайо вицѝ Антонѝ, Славенски Йосипѝ, Адамичѝ Емилѝ, Матетичѝ — Рон. — Иванѝ и др.

Трѝбва да се отбележатѝ веднага, като творби и начинѝ на изпълнението имѝ, композицитѝ на Тайчевѝч, Матетичѝ, Адамичѝ и Мокрянецѝ, защото тѝ се наложиха на публиката сь завладяваща сила.

Отъ четиритѝхъ религиозни стиха на Тайчевѝч — Хвалите име Господне (изъ псаломѝ 135) Гласѝ Господни (пс. 29), Кажѝ ми Господи, (пс. 39) и Воспей ему (пс. 33, 71, 86), стихове пропити сь религиозно откровение и небесна радостъ хорѝтъ изпѝ само първия и четвъртия. Въ изпълнението имѝ бѝ вложено голѝмо проникновение и чистота. А пасажитѝ сь нѝколко тактовата фуга наподобяваха като че ли отгласитѝ на ангели.

Композицията Татко мой (чачо мой), пълна сь малки терци — още въ самото начало С², С² С² и т. н. — сь едно непрекъснато подемане и стихване въ Solo и хорѝ на стонѝтъ „Татко мой“, при единѝ край Pesante и унисоновѝ финалѝ Sforzando въ A moll е може би най-дълбокото минорно творение на Матетичѝ. Тя бѝ изпѝта сь такава сърдцераздирателна болка, мъка и скръбъ, че човѝкѝ би я нарекълъ безпогрѝшно надгробенѝ плачѝ, а не пѝсенѝ. Въ нея сѝ излѝни като че ли сълзитѝ на всичкитѝ дѝщери на Истрия — сь това впечатление ни напълни душата и сърдцето изпълнението ѝ.

Бургазкитѝ и ямболскитѝ окръженѝ сѝдѝ сѝ образувани отъ състави при бившия сливенски окръженѝ сѝдѝ.

Сливенѝ е люлката на правосъдното дѝло за юго-източна Бѝлгария.

Врагова невѝста, Младѝ юнакѝ, Богѝ е създалъ земята сѝ музикални бисери, въ които творческата мощъ на голѝмия хоровѝ майсторѝ Ем. Адамичѝ, е художествено пресъздавала народнитѝ повѝрия, обичаи, момковитѝ и момини задѝвки, радостѝ и скръби сь всичкитѝ имѝ национални отенѝци. Отъ тѝзи композиции лѝха свежестъ. Сѝщо така бѝ изпълненѝ и най-хубавиятѝ руковетѝ (китка) на Мокрянецѝ — „Козарѝ“ движащи се въ F moll и F dur.

Цитиранитѝ композиции, а така сѝщо и останалитѝ такива изпълнени презъ време на концерта сѝ разработени въ строгѝ стилѝ и модерна хармония препълнена сь революционни акорди — Дисанонси.

Нашето ухо, което е свикнало само на правилното, на редното, на класичното, на мелодичното, бѝ често озадачвано. Акорди като C—Cis—D, каквито срещаме у Острецѝ Славко, ни дразнятѝ. Всички композиции бѝха, обаче, изпълнени стройно, звучно, защото Люблянскитѝ хорѝ разполага сь много добѝръ и школуванѝ гласовѝ материалѝ — особено дамскитѝ партии. Първомѝ той е хорѝ сь отлична техника, иначе едва ли могѝлъ да се справи така лесно сь горнитѝ композиции. Той е хорѝ сь чиста интонѝнция и отлични динамични нюанси. Въ пианисимитѝ може само да се завижда на диригента. Той е хорѝ, който дава високо художествено изпълнение.

Цѝлиятѝ апаратѝ е подчиненѝ на волята на г. Миланѝ Петродѝ, като майсторски, сь хубави и плавни движения, свири на него, като че ли на живо пиано, ако може така да се изрази. г. Петродѝ е диригентѝ художникѝ сь здрава интуиция и широкѝ музикаленѝ обзорѝ.

Ил. Цековѝ

Добри Немировѝ.

НА ПЪТЪ

Помѝстения разказъ — „На пътѝ“ е отъ книгата „Когато бѝхъ малѝкъ“ написани отъ нашия съгражданинѝ, писателя Добри Немировѝ.

Книгата на Немирова излѝзла презъ зимата на тая година отбелязана едно събитие въ нашата литература. Многобройни и възторжени отзиви отбелязаха нейното излизане, качествата и значението за нашата белетристика. Сь право сравниха я сь бесмъртната книга на италианския писател — Амичисъ — „Дневника на единѝ ученикѝ“ ...

Написана майсторски — живо и увлѝкателно книгата на Немирова се чете отъ всички, — и голѝми и малки, а отъ тукѝ и нейния извѝнреденѝ успѝхъ — готви се на есенѝ второто ѝ издание.

Наскоро Немировѝ издава най-новия си романѝ въ разказѝ — „Майко“ отъ който ние ще дадемѝ откъсѝ — Дѝлото на писателя — нашъ съгражданинѝ, трѝбва най-напредъ да бѝде високо поздравено и подкрепено отъ неговитѝ съграждани. Г. Н.

На пътѝ за прехрана! — извика баща ми, когато всичко бѝше готово за трѝгване.

Той не искаше вече да работи занаята си. Сь общуване вече не можелъ да ни прехранва, затова трѝбвало да вземе една длѝжностъ. Следъ дълго чакане най-после го назначиха на нѝкаква длѝжностъ въ

малкото съседно градче.

И ето, най-после, ние трѝбваше да трѝгваме Каруцата чакаше отъвѝнъ, баща ми намѝстваше въ нея покѝщницата, а майка ми въ стаитѝ свързваше голѝми връзки сь потрѝбни нѝща.

Азѝ подскачахъ около каруцата, милвахъ коня по врата,

смѝхехъ се на високѝ гласѝ и не знаехъ, радвахъ ли се или не.

Когато кѝщата започна да се опразва, азѝ разбрахъ, че освенъ радостта имало и нѝщо друго. Бѝше ми мъчно, че стенитѝ и подѝтъ сѝ голи, че на огнището нѝма вече да играятѝ пламѝчета, и че котката днесъ гледа тѝй жално. Азѝ се приближихъ при нея и ѝ се обадохъ:

— Писи, писи!

Тя дигна своитѝ голѝми свѝтли очи и ми отговори сь едно слабо мяукане.

— Ще дойдешъ ли и ти? — питахъ азѝ.

Тя се приближи, притѝрка се о крака ми и продължи все тѝй да ме гледа.

— Ще дойдешъ, какъ нѝма да дойдешъ! Може ли безъ тебе!

Тя ми стана много мила и заедно сь това домилѝ ми и за цѝлия домѝ. Бѝше ми мъчно и за окованата порта и за покрива сь старитѝ керамиди, и

за чардачето, и за гредитѝ, които покриваха, и за дворчето, и за маковитѝ китки ... за всичко, за всичко каквото виждаха очитѝ ми. Азѝ се готвѝхъ да трѝгвамѝ, а споменитѝ тѝй ме грабнаха, като че ли искаха насила да ме задържатѝ. Азѝ се наведохъ, прегърнахъ котката и я понесохъ. Всичко оставаше тукѝ, поне котката да си взема. Бащи ми я грабна отъ рѝцете ми и я пустана на земята.

— Какво си я помѝкналъ? Намѝрихъ мѝсто за насъ, че и за котката.

Азѝ сь почуда попитахъ:

— Нѝма ли да я вземемѝ?

— Хайде сега, — изгълча той, — не ми се прѝчи!

Уплашиха ме думитѝ на татка. Отидохъ при мама.

— Нѝма ли да вземешъ Мица?

— Хъ, — отвърна тя, — само тя ни трѝбваше.

— Кажѝ дел!

— Я се махни! — Тя стѝгаше една голѝма връзка и изглеж-

даше много замислена. Уплашихъ се още повече, и тѝй се озѝрнахъ, като че дирѝхъ помощъ отъ нѝкъде.

Най-после разбрахъ, че Мица ще остане. — Нека се погрижи и тя за себе си, — каза баща ми и реши сѝдбата ѝ.

Тя седна до вратата и сь тѝжни очи гледаше ту майка ми, ту баща ми.

И така изчезна отъ мене и последната искрица радостъ. Азѝ сега разбрахъ, колко много сѝмѝ обичалъ Мица. Какво да направя? Да плача, за да смиля нѝкого — нѝма да сполуча. Да се моля на баща си — нѝма да ме чуе.

Мислѝхъ за нея най-страшнитѝ работи. Тя ще скита изъ пустия дворѝ, ще се заглежда къмѝ прозорцитѝ, ще се катери по гредитѝ и покрива, ще обикаля изъ двора, ще лежи между маковитѝ стрѝкчета и ще се мъчи отъ скръбъ.

И тогава ще застане подъ сливата, дето се люлѝхемъ сь нея на вѝжената люлка и ще

НАШАТА ДУМА

Сливенъ и Котелъ

Сливенъ и Котелъ—будниятъ стражи на българския духъ презъ петь вѣковното робство. Сливенъ и Котелъ—люлките на свободата. Сливенъ и Котелъ—два града, единъ символъ—българския Витлеемъ. Два града, два най-близки града: по мѣстоположение, по историческо минало, по злочестта орисия.

Сливенъ и Котелъ дадоха всичко, дадоха най-много за възкресяването и формирането на държавата. Тя дадоха и продължаватъ да даватъ процентно най-многолюдна интелигенция, въ служба на държавата. Преобладаващото болшинство отъ ръководители на общественни служби сж изъ Сливенския и Котеленския край. И все пакъ: злочестта орисия—Сливенъ и Котелъ—два града, които години наредъ само сж унижавани, години наредъ върху тяхъ се нанасятъ ударъ следъ ударъ, години наредъ безъ да е направено нищо за по-носенъ животъ, за

зачитане градското имъ достоинство. А исканията на тия градове съвсемъ не сж голѣми, още по-малко неосъществими. Сливенъ иска да му се възвърнатъ отнетитъ учреждения, да бжде седалище на нови учреждения, а Котелъ да бжде широко пропагандиранъ и всестранно подпомогнатъ, като курортенъ центъръ.

Не е ли дошло времето, когато Сливенъ и Котелъ ще получатъ тъй дълго чаканата подкрепа?

—Дванадесетиятъ часъ е ударилъ. Сливенъ и Котелъ трѣбва да бждатъ спасени, защото Сливенъ и Котелъ сж най-храбритъ, войницитъ отъ първа линия, на фронта на Свободата и идеята за държавностъ.

Стохлядното, будно, но обедняло население отъ Сливенския и Котеленския край е проникнато отъ вѣрата, че най-после неговиятъ гласъ ще бжде чутъ.

„Изтокъ“

Г. Ноевъ

Народъ и култура
(по случай „Гостоприемна София“)

Всѣкога разумната политика на всички културни държави е била насочена къмъ това — да повдигне, колкото си може високо общия културенъ уровень на широкитъ народни маси, да направятъ културенъ народа си. Защото културенъ народъ на една държава — това значи културенъ селски стопанинъ, културенъ занаятчия, културенъ работникъ, културенъ търговецъ, културенъ индустриалець. Защото културенъ народъ за една държава значи стопански просперитетъ за тая държава, рентабилностъ, устойчивостъ на нейното стопанство. Това означава още политически здрава и силна държава, тъй като културата на народа е била винаги необходима база и предпоставка за успешното и резултатно провеждане на всички реформи и мѣроприятия, гаранция за изпълнение и прилагането имъ и ай-главно — щитъ противъ политическата демагогия, противъ безсрамното дѣло на партийнитъ агитатори по села и градове. . . .

„Какъвто е народа, такава е и управлението му“ — тая политическа максима никога не е придобивала толкова яркъ изразъ както днесъ, и затова културния управникъ, истинския

политикъ знае: културата на народа му е необходима база за всички мѣроприятия и реформи.

Ние въ България сме платили и плащаме най-голѣмъ данѣкъ на липсата на култура на народа ни. Все тая липса бѣше благодатната почва да вирѣе партизанството, да върши пагубното си дѣло демагогията, да се яватъ такавъ роякъ „водачи и шефове“, да се изкачатъ на най-високитъ мѣста на държавното управление, некултурни, неграмотни управници.

Инициативата на столичната община да обяви днитъ отъ 22 до 29 м. м. за дни на гостоприемна София, ние считаме, че излиза главно отъ реда на мислитъ казани по горе, а именно: да даде възможностъ на народа отъ провинцията да види своята столица, да види постиженията на българската култура, стопанство и наука (тъй като у насъ още за дълго София ще остане центъръ на всички културни ценности), да разшири културния си обсегъ, да повдигне културния си уровень. Защото ние смѣтаме, че покрай не по-малко важното за днешната стопанска криза, и специално за консумативна София — да се оживи стопан

започне да плаче. Нѣма никой да и надброи трошици или да и подаде вода въ паничката. Тя ще остане скитница, бѣлата и копринена кожа ще се изцапа, по челото и ще опадатъ коситъ. . . . Отвѣжде ще я гонятъ. . . .

А Каруцата вече бѣше съвсемъ готова за пѣтъ.

—Хайде, Дочко, — каза майка ми, като ми помогна да се кача.

—Мамо, — замолихъ азъ, — нека вземемъ Мица!

—Котка не се носи! Не ставай глупавъ!

—Тя ще умре тука сама!

—Не се грижи! Котката има деветъ души.

Всички се намѣстихме. Каруцарьтъ шиба конетъ, и колата съ шумъ потегли. Очитъ ми жадно гледаха стобора отъ стари посивѣли дѣски, стария покривъ, улицата, по която отивахъ на училище, старото дюкянче до нашата кѣща. . . .

Когато се отдалечихме още нѣколко крачки, презъ откритената врата се проврѣ Мица и застана неподвижна. Тя гледаше не къмъ насъ, а къмъ стобора на отсрещната кѣща. —Ето, — мислѣхъ си азъ. — Тя толкова ми се сърди, че не иска да ме погледне.

Каруцата се отдалечаваше. Мица ставаше все по-малка. Азъ наведохъ очи и се загледахъ предъ себе си. Не смѣхъ да издамъ съзвонъ, които бѣха почнали вече да глождатъ очитъ ми.

Като съ отправихме по широката улица татко весело извика:

—На прехрана! На прехрана! Мама се прекрѣсти, а азъ тихо презъ потиснати съзвонъ прошепнахъ:

—Не бой се, Мицке, ти имашъ деветъ души. . . .

печ. „Балканъ“ — Сливенъ

ския обмѣнъ, да се оставятъ нѣколко милиона повече на софийскитъ търговци и занаятчи (за да се компенсира столицата отъ липсата на нѣкогашнитъ безбройни партийни конгреси, делегации, ходатаи и пр.), главната целъ си остава — да се повдигне културата на народа ни, като се постави той въ непосредственъ контактъ съ културнитъ ценности на столицата. Въ това направление инициативата на столичната община трѣбва да претърпи нѣкои корекции. Трѣбва да се увеличатъ днитъ за посещението. Неудобно и нецелесобразно е да се струпатъ за седемъ дни надъ четирисетъ хиляди души гости. Неудобно е въ сѣщото време да се свикватъ други събори, сбирки, конгреси. Трѣбва ясно и отдѣлно да се проведе тоя културенъ съборъ на провинцията въ столицата. Трѣбва да се вложи повече целесъобразностъ въ урежданитъ програми на театри, концерти и пр., за да се получи една системна и цѣлостна програма, а трѣбва най-вече да се отнеме правото на разни незначителни артисти и самозвани импресари да уреждатъ програми (имаме предъ видъ случая съ спектакла на нѣкаква школа на игрище „Левски“). Време е сѣщо днесъ да се почне и другия процесъ за култура на народа ни — да излизатъ отъ столицата, при възможностъ, по-често изъ провинцията — театри, сказници, музиканти, изложби и пр., за да се усили темпото на този тъй необходимъ процесъ — културното повдигане на народа ни.

ГРАДУШКИТЪ

Зачестилитъ напоследъкъ опустошителни градушки сж дали поводъ на г. проф. П. Бакаловъ да се изкаже върху причинитъ на тая страшна природна стихия. Той следъ като иронизира народното суевѣрие, че „Богъ наказва грѣшнитъ селяни, за дето го забравили“, твърди съ всичката сериозностъ на ученъ, че причината за градушкитъ е обезлесяването. И подкрепя мисълта си съ факти изъ действителността. Дано тази мисълъ на професора стресне поне за малко невъзмутимитъ бюрократи, които все още мислятъ, че да обезлесяватъ страната е въ виша степенъ обществена дейностъ.

Ботѣвъ е най-великиятъ синъ на българското племе.

Ботѣвъ е най-вишата еманация на българския революционенъ духъ и творческа мисълъ

:: СПОРТЪ ::

Следъ победата, която сп. клубъ „Асеновецъ“ спечели, побеждавайки мѣстния „х. Димитъръ“ съ голѣмия резултатъ 6:0, първото мѣсто въ Тунджанската спортна областъ му е осигурено. Таблица за първенство на областта сега има следния видъ:

1. Асеновецъ—Сливенъ 7 т.
2. Ботевъ—Ямболъ 6 т.
3. х. Димитъръ—Слив. — 5 т.
4. Г. Дражевъ—Ямболъ — 4 т.

Остава да се играе още единъ мачъ — Асеновецъ — Г. Дражевъ. Тоя мачъ, обаче, не може да повлияе за изгубване първенството отъ Асеновецъ дори ако последния го загуби, защото седемтъ му точки не може никой клубъ да ги догони.

При това положение, тая година Сливенъ ще участвува, чрезъ сп. кл. Асеновецъ, въ борбата за царската купа, Ние му жалаемъ успѣхъ!

ЧУЖДЕНЦИТЪ ЗА СЛИВЕНЪ

Къмъ 1835 год. Сливенъ е билъ посетенъ отъ германския воененъ авторитетъ Молтке и отъ английския генералъ Джокмъсъ. Първиятъ между другото описва обширнитъ овощни градини и „назѣбената Сливенска планина (Синитъ планини). Тя представлява, добавя Молтке, една рѣдка великолепа гледка съ своитъ най-смѣли и живописни форми“. А Джокмъсъ — подчертава: „Сливенъ е миниатуръ на гр. Дамаскъ — едема на Мала Азия“.

Кепелъ, английски офицеръ, посетилъ градъ Сливенъ презъ 1829 г., като описва великолепната му природа, — добавя: Той представлява огроменъ складъ на огненна вина. Подъ всѣка кѣща има галерии — маази за вина.

— ЧИНДОМЪ —

Спестовно-строителното кооперативно сдружение е най-солидното и се ползува съ най-голѣмъ авторитетъ въ страната.

Станете спестителъ при него, за да осъществите своя идеалъ — да имате свой домъ.

Справка и записвания при представителя за гр. СЛИВЕНЪ и ОКОЛИЯТА.

Т. Ганчевъ — бившъ учителъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

бившия хотелъ „Македония“ (по настоящемъ складъ и кантора на НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ) въ гр. Сливенъ срещу гарата, начина отъ 1-и юлий т. г.

Може да служи за фабрично заведение, складъ, хотелъ и др.

Споразумение при Петръ х. Николовъ гр. Сливенъ

ПРОДАВА СЕ
УРЕГУЛИРАНЪ ПАРЦЕЛЪ
въ центъра на града, отъ 275 кв. м.
Справка СТ. БОБЕВЪ — бюро Архит. Зах. Илиевъ.

Сливенско градско общинско управление

Обявление No 7848

Известяватъ се интересуващитъ, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния в. „Изтокъ“ отъ 9 до 10 часа, въ Сливенското данѣчно управление ще произведе търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ на общинската булевардна барака № 32, за време отъ 1 юлий 1935 год. до 31 декември 1935 г.

Първоначалния годишенъ наемъ ще се опредѣли отъ тържната комисия по време на търга. Върху опредѣления наемъ се дава 10% за правоучастие въ търга.

Тържнитъ книжка сж на разположение всѣки при сѣтственъ день въ общинското управление.

гр. Сливенъ, 31 май 1935 година

Отъ общината.

Обявление

Петъръ Шиникчиевъ, адвокатъ отъ гр. Сливенъ, продава следния недвижимъ имотъ: дюкянъ, находящъ се въ гр. Сливенъ, ул. Корученска, отъ около 300 кв. м. застроено и незастроено мѣсто при съседитъ отъ тритъ страни улица и Кондю Алексиевъ, срещу Популярна банка.

Подробности при Шиникчиевъ.

2—3

ХРОНИКА

В. „ИЗТОКЪ“ се издържа само със свои средства, без да получа субсидии от дето и да било. Затова редакцията моли абонатите си, които не сж платили абонамента си, да сторят това незабавно.

ВЪ НЕДЪЛЯ на 2 юний т. г. въ 10¹/₂ часа пр. пл. III-а Слив. прогимназия „Д-ръ Ив. Селимински“ устройва концертъ отъ хорътъ при сжщата прогимназия подъ диригентството на учителя Ил. Цековъ.

НА 26 того се удави въ вира при Крайчевата канара младежа Ешуа Каталанъ 27 годишенъ.

ПРОСЯЦИ кръстосватъ непрекъснато улиците и безпокоятъ гражданите. Налага да се ограничатъ и да се приложатъ наредбите по случая.

ВЪ НОВОИЗБРАНИЯ, на 26 т. м. въ София, управителенъ съветъ на съюза на българските индустриалци, е избранъ за членъ на сжщия, нашия съгражданинъ, видния индустриалецъ отъ фирмата Андонъ & Михайловъ—г. Георги Русчевъ. Поздравяваме г. Русчева, който отъ дълги години достойно е избранъ за членъ въ управата на съюза.

Нашиятъ съгражданинъ и приятелъ Д-ръ Любенъ Гудевъ, чете на 23 м. м. въ българо-нѣмския академически клубъ, въ София, предъ посетена и отбрана аудитория, интересната си сказка, за „Модерната държавна идея“. Сказката, която разглеждаше интересни моменти отъ интересувашитъ днесъ обществото държавни и обществено—правни въпроси, бѣше изслушана съ внимание и одобрение отъ присъжтсвуващитъ. Поздравявайки г. Гудева, желаемъ да го виждаме по-често, както предъ софийската, така и предъ сливенската публика, съ подобни—добре замислени и изнесени беседи.

ПОМИНА се, презъ миналата седмица, въ София, нашия съгражданинъ, бившъ кметъ на Сливенъ—Иванъ Михайловъ. Богъ да го прости!

МИНИСТРА на Народното Стопанство е разрешилъ частна лѣкарска практика на всички лѣкаръ-лѣчители при фонда О. О. въ страната.

Лѣкаръ-лѣчители въ гр. Сливенъ е Д-ръ Георги Велевъ.

СЛИВЕНСКАТА КУЛТУРНО—ПРОСЪВТНА ДРУЖА „Х. ДИМИТЪРЪ“, въ гр. Варна е избрала ново настоятелство—Председателъ Страшимиръ Г. Асеновъ, дѣловодителъ—касиеръ Димитъръ Бояджиевъ, членове: Лейтенантъ Д. Геновъ, Д. Гудевъ, Н. Рукановъ. Провѣрителенъ съветъ: Любозаръ Николовъ, Анастасъ Стайковъ. Дружбата е отправила писма икономическото дружество въ града ни, като изтъква желанието да поддържа потѣсна връзка съ дружбите въ другитъ градове на Царството, за по-ефикасно повдигане въ всѣко отношение на родния градъ. Сжщата кани дружеството да поддържа такива връзки, като при посещения на сливенци въ Варна, да се уведомява своевременно за да бждатъ на услугитъ имъ. Всичко, шо се отнася до дружбата, да се адресира до Г-нъ Д. Бояджиевъ ул. Царъ Борисъ 23.

УЧЕНИЦИТЪ отъ първоначалното у-ще „Генералъ Кесяковъ“ усилено подготвятъ детската оперетка „Сираче—бѣженче“ отъ г. Трифунъ Петровъ, у-ль въ III. прогимназия.

ЕДИНЪ отличенъ курортъ на 8 клм. източно отъ Сливенъ въ политъ на Матейската планина е монастиръ „Св. Петка“ при с. Сотиря. Той разполага съ ремонтирани хигиенични стаи, добра, питателна и евтина храна, отлична вода и здравословенъ климатъ. Граждани, използвайте въздухаводата, слънцето и Божествената прелестъ на този край.

СВ. СЛИВЕНСКА МИТПОЛИЯ е приготвила планъ и сж положени основитъ на нови постройки при манастира „Св. Петка“. Сжщата кани благодарствитъ граждани, които желаятъ съ свои средства да изградятъ по една стая, съ право ползване отъ сжщата стая презъ курортния сезонъ лично отъ тѣхъ и семействата имъ на вѣчни времена.

НАШИЯТЪ съгражданинъ г. Петъръ Димитровъ работи върху една голѣма статия на тема:

„Идеята за държавата и идеята за властта споредъ народнитъ ни умотворения“. По тоя поводъ, М-вото на Народното Просвѣщение е направило цененъ даръ на г. Димитрова, като му е изпратило 12 тома Сборници за народни умотворения, съ специално препроводително писмо. Съ подобно внимание М-вото е удостоило само нѣколцина български писатели, по представени списъци отъ писателскитъ съюзи.

ИЗЛЪЗЕ отъ печатъ и се разпрати последния брой на детско—юношеския вестникъ „Изгрѣвъ“, който излиза въ града, подъ уредбата на учителя Ст. С. Султановъ.

Презъ настоящата година, по подбранъ материалъ и по техника „Изгрѣвъ“ зае едно отъ първитъ мѣста въ нашата периодична детска книжнина и ние се надяваме, че и презъ идущата учебна година, той ще продължи да излиза и ще бжде гордостъ за града ни.

ОТЪ 1 юний т. г. ще бждатъ настанени на работа въ Сливенъ за събиране на пѣськъ и чакълъ отъ рѣката Коруча 100 души работници отъ тия, които се числятъ въ Инспекцията на труда за безработни.

БЕНЗИНЪТЪ въ гр. Сливенъ се продава 12 лева литѣра, а въ гр. В. Търново—10 лева. Сжщия се продава въ гр. Омортагъ и с. Златарица, които сж далеко отъ гаритъ, по 11 лева литѣръ. Въ случая има думата комисарството.

ВЪ РЕДАКЦИЯТА на в. „Изтокъ“ се получи благодарствено писмо, заедно съ пртрета на стария композиторъ Георги Шагуновъ отъ Бургазъ, който написа новия маршъ „Добри Чинтуловъ“ посветенъ на Сливенския Народенъ хоръ.

Редакцията благодари на г. Шагуновъ за вниманието.

ДВА дни духа въ Сливенъ северенъ вѣтъръ и причини доста щети на посѣвитъ. Вече три седмици не е валѣло дъждъ и полето започна да се засушава. Много поточета престанаха да текатъ. Чувствуваха се нужда отъ дъждъ, както занивитъ, тѣй и лозята и градинитъ.

ВЪ ОТГОВОРЪ на запитванията, редакцията извѣстява на читателитъ си, че статията „Пан. Данчевъ“, напечатана миналия брой, е писана отъ бившия областенъ деятель—Г. Арнаутовъ.

ОТЪ Сливенъ ще бждатъ настанени въ почивнитъ станции—1-а смѣна, 18 души работници само отъ безработнитъ, а други 150 души—на Сливенскитъ Минерални бани на две смѣни по 75 души по за 25 дни.

КУЛТУРЕНЪ БЪЛГАРИНЪ, ДОСТОЕНЪ КАЗАНЛЪШКИ СИНЪ

Чегемъ въ вестницитъ, че бившия български министъръ, Софийски гражданинъ, родомъ отъ Казанлъкъ—Михаилъ Теневъ, е подарилъ на читалище „Искра“, въ родния си градъ Казанлъкъ, цѣлата си лична библиотека отъ 4000 тома 24 ценни картини отъ български художници и добре подредена колекция отъ оржжия. Дирекция на Б. Д. Ж. е отпустила безплатенъ вагонъ за пренасяне на подаръцитъ отъ София до Казанлъкъ.

Красивиятъ и благороденъ жестъ на казанлъшкия синъ къмъ родния му градъ не е зачудилъ, вѣрваме, много съгражданинтъ му. Казанлъкъ има цѣла редица отъ такива, достойни синове, които не сж забравили града на своитъ бащи и тѣхнитъ синовни грижи и любовъ, тѣ сж коитого възродиха въ стопанско и културно отношение, тѣй както и той е родилъ самитъ тѣхъ и ги е създалъ като едни отъ първитъ български граждани.

Тѣзи казанлъшки синове сж, които създадоха и крепятъ доброто име на родния си градъ, всрѣдъ провинциалнитъ ни градове, а тѣхнитъ дѣла сж, наистина, похвални и достойни за примѣръ и подражание.

Една опасностъ

Напоследъкъ отново започна да се посещава, така наречената „Крайчева канара“, отъ младежи, предимно ученици. Изкуствената стена, която прегражда Ново селската рѣка, образува единъ виръ, дълбокъ 5 м. Интересното е, че почти всѣки денъ има случай да се давятъ. Още миналата година се обърна внимание за голѣмата опасността, която да забрани на децата да се къпятъ. Така на св. св. Кирилъ и Методи, следъ обѣдъ, вирѣтъ при „Крайчева канара“, е билъ пълненъ съ младежи. По едно време, ученикъ отъ VII-б. кл. Иванъ Константиновъ, почва да потъва—Настъпва суматоха между къпещитъ се. Никола Ботевъ отъ сиропиталището, се спуска да го спаси, но давящия се го хваща здраво. Презъ опасността да се удави, Ботевъ ударва силно по гърдитъ Константиновъ, като го тласналъ на горе. Скоро обаче, давящия се преобърналъ 2—3 пѣти въ водата и полѣтялъ къмъ дъното. Въ това време се спуска младежътъ Никола Джендовъ, и сполучва да го изкара на повърхността, почити трупъ, съ посинели прѣсти. Благодарение на ефикасната помощъ, ученикътъ билъ спасенъ.

Налага се, веднага да се разруши тоя бентъ и предотврати опасността, защото утре нито плачоветъ на родителитъ, нито моралната отговорностъ ще могатъ да повърнатъ къмъ животъ изгубената рожба.

Майки и бащи, пазете децата си.

Гражданинъ.

Борбата на Сливенъ за Областенъ сждъ е борба за евтино и бързо правораздаване.

ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ—Сливенъ

Агенция Д-во „Балканъ“—телеф. 88.

За сезона **НОВИ СТОКИ** на **НИСКИ ЦЕНИ:**

КРЕВАТИ и **кушетки**—отлично качество, пълна имитация дървени

ДЕТСКИ КОЛИЧКИ—Варненски, различни модели.

ГАРНИТУРИ, столове, фотьоли, маси, закачалки.

Шевни и пишуши машини; Радио-апарати; Грамофони и плочи.

Гумени обуца, Подова мушамы; Велосипеди, гуми, части; Примуси, ел. ютии, крушки; Флай токсъ, помпи; Бръснарски потрѣби.

Всички осигуровки при д-во „БАЛКАНЪ“ (най-износни условия и комбинации)

Запомнете: **НОВИЯ МАГАЗИНЪ** срещу стъкларитъ **ЕСКЕНАЗИ.**

Съ почитъ: Щил. Василевъ

КЕРАМИЧНА ФАБРИКА

Архитектъ Г. Козаровъ А. Д.—гара Гор-Орѣховица

Произвежда прочутитъ и известни въ страната, нетаящи, най-яки, вѣчнотрайни, едноолучни и двуолучни **марсилски цигли**;—15 покриватъ кв. м., капацити „сербезъ“, рингови: машинни, плански, джамалски, огнеупорни, корници, крхи, хурдисни и пр. **тухли; саксии** и др. Цени конкурентни.

Предпочетете производството ни, което отъ 30 години покрива българскитъ строежи и никжде не е скомпрометирано.

Притежаваме златни медали съ дипломи отъ **ПЛОВДИВСКИЯ** и **ГОР-ОРѢХОВСКИ** мострени панаири.

Писменъ и телеграфенъ адреси: **Фабрика Козаровъ—гара Гор-Орѣховица.**

Телеф. 16.

ПРОДАВА СЕ

оказионъ модерна спалня малко употребявана.

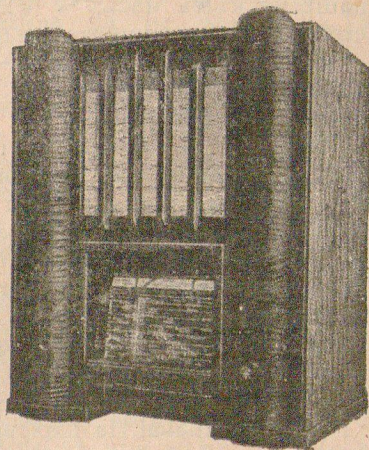
Справка: **ДОМЪ ЧАЛКАНОВЪ**—Клуцохоръ до църквата Св. Никола. 1—2

ПРОДАВА СЕ

урегулиранъ чаршийски парцелъ въ центъра на града.

справка **Стоянъ Бобевъ** бюро **АРХИТЕКТЪ ЗАХАРИ ИЛИЕВЪ**—Сливенъ

1—3

Лаборатория „Радио“

Д. МОМЧЕВЪ—Сливенъ пл. „Х. Димитъръ“—19.

Изработва по най-модерни схеми апарати, отъ 1 до 10 лампи и вълни, отъ 16 до 2000 метра.

На складъ всѣкакви радио части и лампи.

Извършва поправки на радио апарати, модернизира стари такива, строи антени и др.

Народенъ типъ
3 ламповъ 2,600 лв.
4 ламповъ 3,800 лв.